Číslo jednací: 3 PP 20/2021

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Obvodní soud pro Prahu 4 rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 23. 3. 2022 v trestní věci odsouzeného: [Jméno zainteresované osoby 0/0][Datum narození zainteresované osoby 0/0]

takto:

Podle § 88 odst. 1 písm. a), odst. 3 tr. zákoníku á contrario, § 331 odst. 1 tr. řádu se žádost odsouzeného [Jméno zainteresované osoby 0/0][Datum narození zainteresované osoby 0/0] 6 let a 6 měsíců z rozsudku Krajského soudu Ústí nad Labem, pobočka Liberec ze dne 21. 4. 2015, sp. zn. 52T 12/2014 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu Praha ze dne 2. 9. 2015, sp. zn. [spisová značka], a v trvání 1 roku z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 28. 11. 2017, sp. zn. 52T 134/2016, zamítá.

Odůvodnění:

1. Odsouzený [Jméno zainteresované osoby 0/0] vykovává trest odnětí svobody ze shora citovaných soudních rozhodnutí ve věznici Praha - Pankrác, lhůtu pro podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody má splněnu, konec trestu má vyznačen na 3. května 2023.

2. Odsouzený požádal o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody s tím, že má za to, že všechny podmínky pro podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody splňuje, z výkonu trestu je hodnocen kladně, dle svých možností hradí způsobenou škodu. Z hodnocení pracovní činnosti odsouzeného z výkonu trestu odnětí svobody vyplývá, že odsouzený práci ve výkonu trestu odnětí svobody provádí s největší svědomitostí a řádně. Odsouzený doložil, že v případně podmíněného propuštění může bydlet na adrese [adresa] u paní [jméno FO], dále doložil příslib zaměstnání u společnosti [právnická osoba]

3. K žádosti o PP z VTOS odsouzeného se připojila jeho družka [jméno FO].

4. Z hodnocení věznice soud zjistil, že odsouzený nastoupil do výkonu trestu odnětí svobody sám z občanského života, ve výkonu trestu odnětí svobody je po čtvrté, v rejstříku trestů má vyznačeno sedm záznamů. Odsouzený byl na návrh odborné komise pracovně zařazen v režii věznice MTZ – hlavní sklad, kde byl vedoucím pracoviště dlouhodobě kladně hodnocen. Dne 24. 5. 2021 byl zařazen na pracoviště s udělení volného pohybu mimo věznice, z pracoviště je hodnocen kladně jako zodpovědný pracovník. Mimo to vykonává práce ve prospěch věznice a oddílu. Stanovený program zacházení jako celek odsouzený dlouhodobě plní ve všech oblastech. Je zařazen v první prostupné skupině vnitřní diferenciace ve věznici s ostrahou, umístěn v oddělení se středním stupně zabezpečení. Odsouzený si vytváří podmínky pro přemístěn do nízkého stupně zabezpečení. Za dobu výkonu trestu byl 20krát kázeňsky odměně, dále mu byla ředitelem věznice 9krát povolena účast na akci mimo věznici v doprovodu zaměstnance. Kázeňsky trestán nebyl. Vězeňská služba nemá vůči odsouzenému žádné finanční pohledávky, pohledávky ostatních subjektu činí celkem [částka] a jsou odsouzeným z výkonu trestu odnětí svobody průběžně hrazeny. Odsouzený má zajištěné bydliště i zaměstnání. Prognóza resocializace se jeví jako reálná.

5. Z rejstříku trestu odsouzeného soud zjistil, že do současné doby byl 7krát soudně trestán, pro různorodou trestnou činnost, do současné doby byl již 3krát podmíněně propuštěn z výkonu odnětí svobody, naposledy usnesením okresního soudu Jablonec nad Nisou ze dne 25. 5. 2010 sp. zn. 4 PP 25/2010 se stanovení zkušební doby do 25. 5. 2015 (5 let), odsouzení podlehl amnestii ze dne 1. 10. 2013. Po posledním podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody se odsouzený dopustil dvakrát trestné činnosti, pro kterou byl pravomocně odsouzen a to

rozsudkem krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 21. 4. 2015 sp. zn. 57 T 12/2014 ve spojení s rozsudkem vrchního soudu v Praze ze dne 2. 9. 2015 sp. zn. [spisová značka] pro zločin zpronevěry dle § 206 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 6 let a 6 měsíců. Trestné činnosti se dopustil v průběhu roku 2013. Dále byl odsouzen rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 28. 11. 2017 sp. zn. 52 T 134/2016 pro přečin zpronevěry dle § 206 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 1 roku. Trestné činnosti se dopustil v průběhu roku 2015.

6. Z obsahu spisového materiálu Okresního soudu v Hradci Králové sp. zn. PP 68/2002 soud zjistil, že usnesením OS v Hradci Králové ze dne 28. 5. 2002 sp. zn. PP 68/2002 byl odsouzený podmíněně propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody se stanovení zkušební doby v trvání dvou let. Usnesení nabylo právní moci dne 1. 6. 2002. V rámci daného řízení bylo zjištěno, že odsouzený do výkonu trestu odnětí svobody nastoupil sám, z výkonu trestu odnětí svobody byl kladně hodnocen, za dobu výkonu trestu byl dvakrát odměněn a kázeňsky trestán nebyl. Odsouzený měl funkční sociální zázemí, v průběhu řízení deklaroval svou vůli do budoucna již vést řádný život.

7. Z obsahu spisového materiálu Okresního soudu v České Lípě sp. zn. 2 PP 246/2005 soud zjistil, že usnesením Okresního soudu v České Lípě, ze dne 9. 1. 2006 sp. zn. 2 PP 246/2005 byl odsouzený podmíněně propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody se stanovení dvou leté zkušební doby. V průběhu řízení o podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody bylo zjištěno, že odsouzený do výkonu trestu odnětí svobody nastoupil sám, z výkonu trestu byl hodnocen kladně, za dobu výkonu trestu byl šestkrát kázeňsky odměněn a kázeňsky trestán nebyl. Měl zajištěné bydliště i zaměstnání a funkční sociální zázemí. V průběhu řízení odsouzený deklaroval svou vůli po dalším řádném způsobu života.

8. Z obsahu spisového materiál Okresního soudu v Jablonci nad Nisou sp. zn. 4 PP 25/2010 soud zjisti, že usnesením Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ze dne 20. 5. 2010 sp. zn. 4 PP 25/2010 byl jmenovaný podmíněně propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody se stanovením zkušební doby v trvání 5 let. V průběhu řízení o podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody bylo zjištěno, že odsouzený do výkonu trestu odnětí svobody nastoupil sám, z výkonu trestu odnětí svobody byl hodnocen kladně, za dobu výkonu trestu byl 2krát kázeňsky odměně a kázeňsky trestán nebyl. Odsouzený měl zajištěno bydliště i zaměstnání a měl funkční sociální zázemí. Měl zajištěné bydliště i zaměstnání a funkční sociální zázemí. V průběhu řízení o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody deklaroval svou vůli do budoucna vést řádný život.

9. U veřejného zasedání u zdejšího soudu odsouzený ke své osobní situaci při dřívějších žádostech o podmíněné propuštění a při dnešní žádosti o podmíněné propuštění uvedl, že tehdy to bylo jiné v tom, že se vyvíjel podnikatelsky, byl zabezpečený, možná arogantní. Velmi dobře se mu dařilo z finančního hlediska, byl na vrcholu svého podnikání, po své věznění pak u něj došlo k syndromu vyhoření. Dlouhodobý trest, který nyní vykonává, mu přinesl možnost se nad vším zamyslet a srovnat si život. Má přítelkyni, která je dobře v životě ukotvena, chce prokázat, že umí žít řádně. Pokud se týká podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody v roce 2005, odsouzený uvedl, že tehdejší výkon trestu ho nepřevychoval, současná situace je ale jiná. Tehdy řešil rodinnou situaci, nové manželství, povinnosti z podnikání a nezvládl to, což považuje za svou osobní prohru. Současný dlouhodobý výkon trestu odnětí svobody jej již napravil, vím, že si nemůže dovolit zklamat. K podmíněnému propuštění z výkonu trestu odnětí svobody v roce 2010 odsouzený uvedl, že tehdejší trest byl krátký, byl odsouzen pro jednání, které bylo spíše nedorozumění, zapomněl zaplatit, šel to za něho řešit kolega. Je pravda, že v minulosti se pohyboval na hraně zákona, preferoval svůj zisk a svůj vlastní prospěch, nyní to vnímá jako svou největší chybu. Co se týká posledních dvou odsouzení, tak nedostal finance do projektu, kde bylo

více účastníků, on převzal povinnost, nechtěl z toho utéct, odpovědnost měla být i na dalších osobách, trest přijal.

10. Pro podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody zákon vyžaduje současné splnění tří podmínek: výkon stanovené délky trestu; skutečnost, že odsouzený ve výkonu trestu odnětí svobody prokázal své polepšení a reálně odůvodněný, předpoklad, že odsouzený do budoucna povede řádný život.

11. Odsouzený v současné době vykonává trest odnětí svobody v trvání 6 let a 6 měsíců z rozsudku Krajského soudu Ústí nad Labem – pobočka Liberec ze dne 21. 4. 2015, sp. zn. 52 T 12/2014, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu Praha ze dne 2. 9. 2015, sp. zn. 9 To 63/2015, který mu byl uložen pro zvlášť závažný zločin zpronevěry dle § 206 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku. Dále vykonává trest odnětí svobody v trvání 1 roku, který mu byl uložen rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 28. 11. 2017, sp. zn. 52 T 134/2016, pro přečin zpronevěry dle § 206 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku. Do výkonu trestu nastoupil z občanského života dne 3. 11. 2015, konec trestu je stanoven na 3. 5. 2023. Z rejstříku trestů pak vyplývá, že zde má, kromě dvou odsouzení, pro které nyní trest vykonává, celkem 5 dalších závadových záznamů pro trestnou činnost různého charakteru, a to od roku 1993 do doby současné. Již v minulosti byl v jeho případě užit institut podmíněného propuštění, kdy usnesením Okresního soudu v České Lípě ze dne 9. 1. 2006, sp. zn. 2 PP 246/2005, byl podmíněně propuštěn z výkonu trestu v celkové výměře 20 měsíců z rozsudku Okresního soudu Česká Lípa ze dne 12. 6. 2003, sp. zn. 4 T 533/2001, a to za stanovení dvouleté zkušební doby podmíněného propuštění, přičemž 10. 1. 2009 bylo rozhodnuto o tom, že se podmíněně propuštěný ve zkušební době podmíněného propuštění osvědčil dle § 64 odst. 3 tr. zákoníku. Následně však byl rozsudkem Okresního soudu v Děčíně ze dne 17. 3. 2009, sp. zn. 4 T 253/2008, pravomocně odsouzen pro přečin dle § 204 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 18 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Usnesením Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ze dne 25. 5. 2010, sp. zn. 4 PP 25/2010, byl podmíněně propuštěn i z výkonu tohoto trestu, kdy byla stanovena zkušební doba pětiletá, konkrétně do 25. 5. 2015, přičemž na toto se pak vztahovala amnestie prezidenta republiky z 1. 1. 2013 (čl. III/1, 2). Následně byl výše citovaným rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem opakovaně odsouzen.

12. Samotný institut podmíněného propuštění neexistuje zákonný nárok, jak opakovaně ve svých rozhodnutích konstatoval Ústavní soud ČR, např. pod sp. zn. I. ÚS 248/15, II. ÚS 715/04, III. ÚS 1845/09, III. ÚS 1280/08, III. ÚS 590/09, III. ÚS 338/10 či III. ÚS 75/13, kdy Ústavní soud ČR soustavně zdůrazňuje, že podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody je i při splnění zákonem stanovených podmínek mimořádným zákonným institutem, který dává soudu možnost, nikoliv však povinnost odsouzeného z výkonu trestu podmíněně propustit. Nejde o institut, kterého bude použito automaticky, ale teprve po zhodnocení rozhodných skutečností nezávislým a nestranným soudem, kdy podmíněné propuštění je na místě jen tehdy, jestliže vzhledem k účelu trestu a dalším okolnostem, které mohou mít v tomto směru význam, je odůvodněn předpoklad, že odsouzený povede i na svobodě řádný život a není zde pro společnost příliš velké riziko jeho recidivy. Na podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody nahlíží proto Ústavní soud jako na zákonem presumovaný benefit, který může být poskytnut odsouzené osobě, je-li zjevné, že její pobyt ve vězení vedl k její nápravě a ze známých skutečností lze očekávat, že nebude po propuštění v páchání trestné činnosti pokračovat. Přitom samo naplnění předpokládaných formálních důvodů pro podmíněné propuštění není dostatečným argumentem k tomu, aby byl tento institut aplikován (rozhodnutí ÚS IV. ÚS 2655/11). Je nutno přihlížet tak nejen k tomu, že odsouzený se určitou měrou polepšil, ale zda ono polepšení skýtá skutečnou záruku toho, že odsouzený po propuštění povede řádný život (rozhodnutí ÚS III. ÚS 4024/13). Nutnost prokázání polepšení a dání dostatečných záruk vedení řádného života nezpochybňují ani závěry nálezu ÚS ze dne 3. 1. 2017 sp. zn. I. ÚS 2201/16, jímž Ústavní soud reagoval na případ, v němž obecné soudy přehlédly celou řadu mimořádných skutečností svědčících ve prospěch

odsouzeného. Dle Ústavního soudu tak podmíněné propuštění představuje výjimku z obecného pravidla výkonu celého spravedlivě a dle zákona vyměřeného trestu, jenž se automaticky nezkracuje toliko slušným (tedy normálním) chováním během určité části výkonu tohoto trestu. Ke splnění podmínek pro urychlené ukončení výkonu trestu je dle Ústavního soudu klíčové, aby odsouzený jedinec prokázal, že další výkon trestu odnětí svobody je v jeho případě nadbytečný. Obtíže, které jsou u některých odsouzených s tímto prokazováním logicky spojené, však nemusí být s ohledem na mimořádnost institutu podmíněného propuštění vykládány ve prospěch odsouzeného a lze je chápat jako spravedlivý důsledek odpovědnosti za spáchaný trestný čin (základní právo na podmíněné propuštění tak nelze z ústavního pořádku dovodit). Dle Ústavního soudu je tak zcela v souladu s ústavním pořádkem, tíží-li důkazní břemeno týkající se zbytnosti dalšího výkonu trestu pouze odsouzeného a neuplatní-li se, zvláště v případě odsouzených, kteří již v minulosti prokázali opakovaně neschopnost zdržet se dalšího páchání trestné činnosti, zásada presumpce automatické nápravy (rozhodnutí ÚS sp. zn. III. ÚS 2891/16). Na základě závazného nálezu ústavního soudu ze dne 15. 2. 2022 sp. zn. IV US 2393/2021 v dané trestní věci soud podrobně a pečlivě zkoumal před jak dlouhou dobou a z jakých důvodů došlo ke spáchání předchozích trestních činů a zda lze z chování odsouzeného dovodit, že subjektivní příčiny páchání trestné činnosti překonal (svým náhledem na trestnou činnost, náhradou škody, schopností se bez trestné činnosti ekonomicky obejít. Za jakých podmínek páchal předchozí trestnou činnost, zda jsou tyto podmínky nyní odlišné, zda doba uběhlá od posledního potrestání se mohla na odsouzeném nějak pozitivně podepsat.)

13. Z obsahu spisových materiálů soudů k žádostem odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody shora citovaných vyplývá, že ve všech případech měl odsouzený funkční sociální zázemí, ve výkonu trestu odnětí svobody se vždy choval řádně a vždy deklaroval vůli po vedení řádného života, jednalo se tedy o identickou osobní situaci odsouzeného, jako je ta současná. Odsouzený v současné době neprojevuje kritický náhled na svou trestnou činnost, nicméně deklaruje, že uložené tresty přijal. Jako podstatnou změnu ve svém životě uvádí v zásadě pouze tu skutečnost, že současný trest odnětí svobody právě pro svou délku na rozdíl od dřívějších kratších trestů na něho již má výchovný vliv. Jak vyplývá ze shora citovaných důkazů, odsouzený v minulosti opakovaně po dobrodiní ze strany soudů na vedení řádného života selhal za stále stejných okolností svého životního stylu a jeho tvrzení o své vlastní nápravě v současné době nemůže rozptýlit obavy soudu z dalšího páchání trestné činnosti odsouzeným, nedává soudu žádný reálný argument na základě, kterého by bylo lze zodpovědně dovodit, že odsouzený do budoucna povede řádný život. Soud tedy neshledává třetí shora citovanou podmínku pro podmíněné propuštění odsouzeného za splněnu, proto bylo rozhodnuto, jak shora uvedeno.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat stížnost do 3 dnů ode dne oznámení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

[Místo vydání] 23. března 2022

JUDr. Jana Petráková
předsedkyně senátu